

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
 בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
 שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

די פארדארבענע תבואה

מיר וועגן דעם טון אזא משוגע'ת צו עסן משוגענע תבואה?! זיכער נישט!!

דער קעניג שלאגט ווייטער פאר זיין פלאן פארן משנה למלך: "לאמיר אונז ביידע זיך אוועקלייגן געזונטע תבואה און עסן נאר דאס, און אז די מענטשן פון לאנד וועלן אונז האלטן פאר משוגעים, וואס איז דען אזוי געפערליך, זאלן מיר וועגן דעם עסן פארדארבענע משוגענע תבואה?!"

אויב די וועלט פירט זיך נישט ווי מען ברויך און מען לויפט נאך די געלט און איינגערעדטע פבד, נישט טראכטנדיג אויף די טעג און יארן וואס פליען אריבער ווי א ווינט, דעריבער זאלן מיר זיי נאכטון?! זיכער נישט!! מיר וועלן זאמלען געזונטע תבואה - תורה און תפלה, מיר זאלן האבן די כוחות צו שטיין פעלזנפעסט קעגן די משוגענע איינפירעכצער, איי די וועלט קען אונז האלטן פאר משוגעים, איז וואס? זיי קענען טראכטן וואס זיי ווילן, דער עיקר אז מיר זאלן זיך אפזונדערן פון די שלעכטס און בלייבן מיטן אמת און תמימות, א בחינה פון "וסר מרע משתולל".

(כוכבי אור - ספורים נפלאים - שי"ק)

איינמאל האט א קעניג זיך געחלוק'ט אז אלע תבואה וואס וועט וואקסן אין זיין לאנד וועט ווערן קאליע, און ווער עס וועט דאס עסן וועט חס ושלום ווערן משוגע!

דער קעניג רופט זיין משנה למלך און רעדט זיך דורך מיט אים, "וואס טוט מען דא אן עצה?!", דער משנה למלך זאגט פארן קעניג: "נישטא קיין צוויי בררות, פארפאלן, מיר וועלן מוזן עסן פון די פארדארבענע תבואה, ווייל צו זאמלען און אנגרייטן תבואה פארן גאנצן לאנד איז אוממעגליך, ווידער אויב נאר אונז צוויי וועלן אוועקלייגן גוטע תבואה און עסן, וועלן מיר זיין ווי משוגעים קעגן דער גאנצער וועלט, ווייל מיר וועלן זיין אנדערש פון אלעמען, מיר האבן נישט קיין עצה נאר צו עסן פון די פארדארבענע תבואה!"

"אפשר זאלן מיר זיך מאכן עפעס א סימן, מיר זאלן וויסן אז מיר זענען משוגע?" פרגט דער משנה למלך.

דער קעניג איז נישט מסכים צו קיין שום פארשלאג, ער האט א גערעכטע טענה: "אויב די גאנצע מדינה וועלן ווערן משוגע, דארפן מיר אויך ווערן משוגע ווי זיי, זאלן

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂי־חַיִּים קְדֻמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה ג' - דְּעַר הַיִּנְקָע־דִּיגְעַר (6)

און הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעַט דִּיר הָעֲלֵפִין. הָאֵט עַר אַזוֹי גִּטָּאן.

וַיְהִי הַיּוֹם. אִיז דְּעַר מְלָךְ פּוֹן דְּעַר מְדִינָה וְוַאס דָּאָרְט אִיז גִּזְעָסִין דָּאָס אַיִנְיִקִיל פּוֹן דְּעַם זְקָן. אִיז דְּעַר מְלָךְ קָרָאָנְק גִּיּוּאָרִין.

הָאֵט עַר זִיךְ גִּיפָאָרִיט מִיט דָּאָקְטוֹיִרִים. און זִיךְ הָאָבִין אִים גִּיט גִּיְקֵעֵנְט טָאן קִיין רְפוּאָה. מַחֲמַת גְּרוֹיִסֶע הִיִּצְעֵן וְוַאס אִיז גִּיּוּעֵן דָּאָרְט אִין דְּעַר מְדִינָה. דְּעַר אִיבֵּעַר הָאָבִין גִּיט גִּיהָאָלְפִין דִּי רְפוּאוֹת.

הָאֵט דְּעַר מְלָךְ פּוֹן דְּעַר מְדִינָה גּוֹזֵר גִּיּוּעֵן אַז יוֹדִין זָאָלִין פֿאַר אִים מַתְפַּלֵּל זִיין. הָאֵט אונְזֵעַר מְלָךְ גִּיזָאָגְט. (דִּהֵינּוּ דְּעַר מְלָךְ פּוֹן שְׂדִים) בַּאֲשֶׁר דָּאָס אַיִנְיִקִיל הָאֵט זִיךְ כַּח צוּ נּוֹצִין מִיט דְּעַם סִפֵּר בְּקְדוּשָׁה. און עַר נּוֹצֵט פֿאַרְט גִּיט דְּעַר מִיט. דְּרוּם בַּאֲדָרְפִין מִיר אִים אַ טוֹבָה טָאן.

און הָאֵט גִּיהֵיִסִין מִיר אַז אִיךְ זָאל דָּאָרְט ווערִין אַ וואַלְקִין. כְּדִי דְּעַר מְלָךְ (פּוֹן דְּעַר מְדִינָה) זָאל הָאָבִין אַ רְפוּאָה. פּוֹן דִּי רְפוּאוֹת וְוַאס עַר הָאֵט שׁוִין גִּינוּמֵעֵן און פּוֹן דִּי רְפוּאוֹת וְוַאס עַר וועט נָאךְ נִעֲמֵעֵן.

און דָּאָס אַיִנְיִקִיל הָאֵט דְּעַרפּוֹן גָּאָר גִּיט גִּיּוּאָוִסְט. און מַחֲמַת דְּעַם בֵּין אִיךְ דָּא גִּיּוּעֵן אַ וואַלְקִין. (דָּאָס הָאֵט אַלְץ דְּעַרצִיילֵט דְּעַר וואַלְקִין צוּם שְׁלִיחַ).

דְּעַרנָאךְ אִיז דְּעַר חֲכָם גִּישְׂטָאָרְבִין. און דָּאָס סִפֵּר אִיז גִּיגָאָנְגֵעֵן בִּירוּשָׁה, און עַס אִיז אַן גִּיְקוּמֵעֵן צוּ זִיין אַיִנְיִקִיל. און עַר הָאֵט גִּיהָאֵט כַּח צוּ נּוֹצִין דְּעַרמִיט בְּקְדוּשָׁה. נָאָר עַר הָאֵט גִּיהָאֵט אָמוּנָה אִין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. און עַר הָאֵט דְּעַרמִיט גִּיט גִּינוּצֵט. אַזוֹי ווי דְּעַר זְקָן הָאֵט צוּוָאָה גִּילָאָזְט.

און דִּי מְדַבְּרִים (דִּהֵינּוּ דִּי וואַס זִיךְ רִיידִין אַן) וְוַאס עַס אִיז פֿאַר הָאָנְדֵן צוּוִישֵׁן דִּי שְׂדִים. הָאָבִין אַן גִּירֵעַט דָּאָס אַיִנְיִקִיל פּוֹן דְּעַם זְקָן. בַּאֲשֶׁר דוּ הָאָסְט טֵעֲכֵטֶעַר גְּרוֹיִסֶע. און דוּ פֿאַרמָאָגְסְט גִּיט זִיךְ מְפָרְנֵס צוּ זִיין און זִיךְ חַתוּנָה מַאָכִין. עַל כֵּן פֿאַרִי דִיךְ מִיט דְּעַם סִפֵּר.

און עַר הָאֵט גִּיט גּוּוּאָוִסְט אַ זִיךְ רִיידִין אִים דָּאָס אַן. און עַר הָאֵט גִּימִינֵט. אַז זִיין הָאָרְץ רֵעַט אִים דָּאָס אַן. אִיז עַר גִּיפָאָרִין צוּ זִיין זִיידִין אויף זִיין קָבֵר. און הָאֵט אִים גִּיפֿרֵעֵגְט. בַּאֲשֶׁר דוּ הָאָסְט גִּילָאָזְט צוּוָאָה אַז מֵעַן זָאל גִּיט נּוֹצִין מִיט דְּעַם סִפֵּר.

נָאָר מִיר זָאָלִין אָמוּנָה הָאָבִין אִין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. הֵינֵט. רֵעַט מִיךְ אַן דָּאָס הָאָרְץ. אִיךְ זָאל דְּעַרמִיט נּוֹצִין. הָאֵט אִים גִּיעֵנְפֿעֵרְט זִיין זִיידֵע (וואַס עַר אִיז גִּישְׂטָאָרְבֵן) כָּאָטְשֶׁע דוּ קָאָנְסְט נּוֹצִין דְּעַרמִיט בְּקְדוּשָׁה. אִיז בֶּעֶסֶעַר אַ דוּ זָאָלְסְט הָאָבִין אָמוּנָה אִין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ און זָאָלְסְט דְּעַרמִיט גִּיט נּוֹצִין

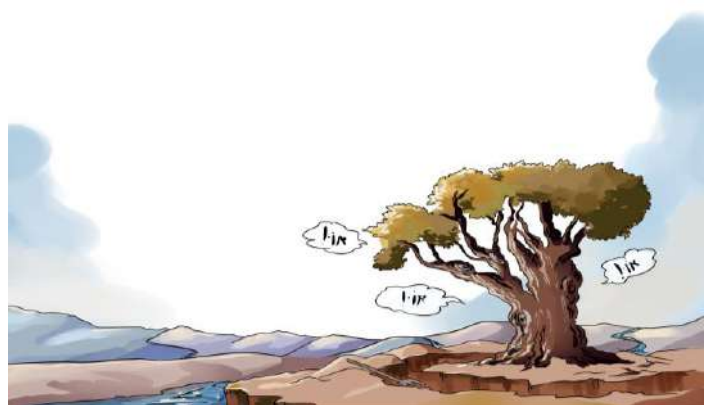
מִדְבָּרִים. נֶאֱמַר וְאִם זֵי הָאֲבִין אוֹיִסְגִּזְאָגֶט דָּעם
סוּד דָּעם מְכַשֶּׁף.

אַמַּל הָאֵט זִיָּה גִיטְרָאפִין. אַז זֵי זְעֵנען אִין
אַיִנעם גִּגאַנְגֶען אוֹיף דָּער וואַרְטֶע בֵּי דָּעם
מְלָךְ, פֿון דָּער מִשְׁפָּחָה פֿון דָּעם זון. און פֿון דִּי
מִדְבָּרִים. זְעֵנען גִּגאַנְגֶען דִּי מִשְׁפָּחָה פֿון דָּעם זון
און הָאֲבִין גִּמאַכְט אַ בִּילְבּוּל אוֹיף דִּי מִדְבָּרִים
הָאֵט דָּער מְלָךְ אוֹיִס גִּיהֶרְגֶעט דִּי מִדְבָּרִים.

הָאֵט עֵס דִּי אִיבְרִיקֶע מִדְבָּרִים פֿאַרְדְּרָאסִין.
זְעֵנען זֵי גִגאַנְגֶען און הָאֲבִין גִּמאַכְט אַ מְרִידָה
(דִּהֵינּוּ אַ גְרוֹיִסֶע קְרִיג) צוּוִישֵׁן אַלֶע מְלָכִים. אִיז
גִּוואַרִין צוּוִישֵׁן דִּי שְׂדִים הוּנְגֶער און חֲלָשׁוֹת און
חֶרֶב און דָּבָר. און סֶע גִּוואַרִין מְלַחְמוֹת צוּוִישֵׁן
אַלֶע מְלָכִים.

און דוֹרְךָ דָּעם אִיז גִּוואַרִין עֶרְד צִיטֶערֶנִיש אִיז
אַיִן גִּיפֶאַלִין דִּי גאַנְצֶע עֶרְד. אִיז דָּער בּוֹים
גִּוואַרִין אָן גִּיטֶרֶענֶקֶט גָּאָר אִין גאַנְצִין. אִיז פֿון זֵי
(דִּהֵינּוּ פֿון דִּי שְׂדִים) גָּאָר נִישֵׁט גִּיבְלִיבֶען. און זֵי
זְעֵנען גִּוואַרִין גָּאָר נִישֵׁט. אָמֵן.

אַשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ וְכוּ' לֹא עָמַד וּבְמוֹשָׁב לְצִיִּים וְכוּ' וְהָיָה כְּעֵץ
שֶׁתּוֹלַע עָלָיו פְּלִגֵּי מַיִם וְכוּ' גָּאָר דִּי מַעֲשֶׂה אִיז מְרוֹמָז אִין דָּעם קְפִיטֶל. ווער
עֵס הָאֵט אוֹיגִין לֹא זְעֵהוּן און ווער עֵס הָאֵט אַ הָאָרֶץ לֹאז פֿאַרְשֵׁטִין.
וואס אוֹיף דָּער וועלֶט טוט זִיָּה.

און דָּער וואס הָאֵט פֿרִיר נִיט גִּיהֵאֵט קִיין כַּחַ
אִין דִּי פִּיס. אִיז זֵי נֶאֱמַר גִּגאַנְגֶען. און הָאֵט דָּאס
אַלֶץ גִּיהֶערֶט. הָאֵט מָען אִים גִּיבְרַאכְט צוּם מְלָךְ
(דִּהֵינּוּ דָּעם וואס עַר אִיז גִּוואַרִין אַ וואַלְקִין הָאֵט מָען
אִים גִּיבְרַאכְט צוּם מְלָךְ)

הָאֵט דָּער מְלָךְ גִּיהֵיִסִין. אַז מָען זָאל בֵּי אִים
אַפֿ נְעַמֶען דָּעם כַּחַ. און מָען זָאל אום קְעֶרִין צו
דָּעם מְלָךְ (וואס זֵי הָאֲבִין בֵּי אִים דָּעם כַּח אַוועק
גִּינוּמֶען ווייל עַר הָאֵט גִּיבּוֹיעֶט אוֹיף זֵייעַר אורֶט כַּח פֿנ"ל)
הָאֵט מָען אִים אום גִּיקְעֶרֶט דָּעם כַּח. אִיז צוּרִיק
גִּיקוּמֶען דָּער זון פֿון דִּי שְׂדִים (וואס דָּער פֿאַטֶר און
דִּי מוֹטֶער הָאֲבִין גִּוויינֶט נֶאֱמַר אִים כַּח פֿנ"ל) און עַר אִיז
גִּיקוּמֶען זֵייעַר אַפֿגִּימוֹטֶשֶׁט אָן כַּח וואַרִין מָען
הָאֵט אִים דָּאַרֶט זֵייעַר גִּיפִינִיגֶט.

הָאֵט עֵס אִים זֵייעַר פֿאַרְדְּרָאסִין אוֹיף דָּעם
מְכַשֶּׁף וואס עַר הָאֵט אִים דָּאַרֶט אַזוֹינֶע יִסוּרִים
אַן גִּיטָאן. הָאֵט עַר אָן גִּיזְאָגֶט זֵינֶע קִינְדֶער. און
זֵיין מִשְׁפָּחָה. אַז זֵי זָאלִין תְּמִיד לֹאקְעֶרִין אוֹיף
דָּעם מְכַשֶּׁף.

און צוּוִישֵׁן דִּי שְׂדִים אִיז דָּאָה אַבֶּער דָּא
מִדְבָּרִים (דִּהֵינּוּ דִּי רֵיידֶערֶס) זְעֵנען זֵי גִּגאַנְגֶען.
און הָאֲבִין אַפֿ גִּיזְאָגֶט דָּעם מְכַשֶּׁף. אַז זֵי
לֹאקְעֶרִין אוֹיף אִים. כִּדִּי עַר זָאל זִיָּה הִיטִין.

הָאֵט דָּער מְכַשֶּׁף גִּיטָאן תְּחַבּוּלוֹת. און עַר הָאֵט
גִּירוּפֶן נֶאֱמַר מְכַשְׁפִּים וואס זֵי ווייִסֶן נֶאֱמַר מִשְׁפָּחוֹת
כִּדִּי עַר זָאל זִיָּה הִיטִין פֿון זֵי. הָאֵט עֵס זֵייעַר
פֿאַרְדְּרָאסִין דָּעם זון מִיט זֵיין מִשְׁפָּחָה אוֹיף דִּי

לאמיר זיך פאר הערן

די דריטע מעשה - דער הינקעדיגער (6) סוף

- וועגן די גרויסע קעלטן וואס איז געווען דארט אין די מדינה
- ד. וויאזוי איז געווארן א ערד ציטערניש דארטן?
- דורך די מלחמות וואס איז געווארן צווישן אלע קעניגן
- דורך די כישוף מאכערס וואס האבן געמאכט כישוף
- ווייל סאיז דארט נישט געווען געבויעט מיט שטארקע יסודות
- ה. וואס איז געבליבן פון די אלע שדים?
- סאיז גאר נישט געבליבען פון זיי
- זיי זענען געווארן גאר נישט
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ו. אין וועלכע קפיטל איז מרומז די מעשה?
- קפיטל פ"ד אשרי יושבי ביתך
- קפיטל קי"ט אשרי תמימי דרך
- קפיטל א' אשרי האיש

- א. וואס האט דער אייניקל געטון ווען די מדברים האבן אים צוגערעדט צו נוצן דעם ספר?
  - ער האט זיך נישט וויסענדיג געמאכט
  - ער האט זיי אלע פארשיקט
  - ער איז געפארן צו זיין זיידנס קבר און אים געפרעגט וואס צו טון
- ב. צו דען האט דער אייניקל פון דעם זקן געניצט דער ספר פון די שדים ביים סוף?
  - ער האט זיך געניצט מיט דעם
  - ער האט זיך נישט געניצט מיט דעם
  - ער האט זיך געניצט מיט דעם אסאך צייט שפעטער
- ג. פארוואס האט נישט געהאלפן די רפואות פאר דער מלך וואס האט געוואוינט ביי די מדינה פון דער איניקיל?
  - ווייל סאיז דארט נישט געווען קיין גוטע דאקטורים
  - וועגן די גרויסע היצן אין די מדינה

אינער געזאגט

וואו זעט מען אין די מעשה אז אפילו די גויים זענען מכיר אין די גרויסקייט פון די תפילת פון די אידן?
 און אין וועלכע מעשה נאך, זעט מען די זעלבע זאך (אז אפילו די גויים זענען מכיר אין די תפילות פון אידן)?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך (חיגר 5)
 וואספארא זאך וואס ס'איז דערמאנט אין די מעשה האט דער רבי געזאגט אז ביי די וועלט איז דאס א קליינע זאך און ביי מיר איז דאס א גרויסע זאך? **אמונה**, (שיחות הר"ן ל"ג).

דער געווינער אויף 'דער חיגר' 5 איז הילד החשוב שמעון יארבלום, בית שמש
 דער געווינער אויף טיפער געטראכט איז הילד ישעי' ראטענבערג, ירושלים כתה ה'
 די מתנה קען מען נעמען ביים משגיח ת"ת ברסלב ב"ש ר' יואל יאראוויטש הי"ו